

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd occidentalium partium Imperator à fratre petebat, vt ad se mitteret
qui de abdicatione Athanasij Pauliq[ue] ratione[m] redderent, & quòd qui
mißi erant, aliam fidei expositionem secum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

ab Arianis illatis certior factus esset, & literas Eusebij, qui iam mortem obierat, recepisset, Athanasium ubi de loco, in quo occultabatur, audiuerat, ad se accersit. Eodem temporis momento literæ, quas Episcopi Antiochiæ paulo ante congregati miserant, afferuntur. Porro autem aliæ literæ ab episcopis Aegypti ad eum missæ sunt: quæ quidem crimina Athanasio obiecta, perspicuè falsa esse docuerunt. Itaque Julius literis contrariis ad ipsum missis, episcopis qui Antiochiæ conuenerant per literas respondit. Ac primum docet, quantum molestiæ & acerbitalis eorum epistola ipsi attulisset: deinde eos contra ecclesiæ canones egisse, quod illum ad concilium non vocassent: quippe cum canon ecclesiasticus vetet, ne decreta absq; sententia episcopi Romani Ecclesiis sanciantur: tum fidem ab illis clam deprauari: ite, quæ erant iam pridem Tyri peruersè gesta, ea vi ac dolo, propter commentarios quosdam in Mareote ex vna parte solùm malitiosè confectos omnino transacta esse. Quinetiam quæ de Arsenio commenti fuissent, meras calumnias esse manifestò ostendit. Ista, aliaq; eius generis Julius ad episcopos Antiochiæ conuocatos pluribus verbis perscripsit. Hoc locò & epistolas ad Iulium, & eius ad alios infereremus, si non verborum earum longitudo nos ab eo faciendo auocaret. Sabinus erroris Macedoniani propugnator, de quo iam antea mentione feci, quanquã in libro eius, qui rerum in conciliis gestarum collectio inscribitur, epistolam Episcoporum Antiochiæ conuocatorum ad Iulium scriptam minimè prætermisit, epistolas tamen ipsius Iulii in eodem neutiquam intexuit. Verùm istud facere illi in more positum erat. Nam quæcunque epistolæ in conciliis conscriptæ, verbum Consubstantiale vel silentio transiere, vel penitus irritum fecere, eas studiose & diligenter citauit: contrarias autem de industria missas fecit.

*Quòd occidentalium partium Imperator à fratre
petebat, vt ad se mitteret qui de abdicatione A-
thanasij Pauliq; ratione redderent, & quòd qui
missi erant, aliam fidei expositionem secum ad-
ducebant.* CAP. XIII.

NON

SOCRATIS HISTORIAE

NON longo tempore post Paulus Thessalonica de-
dere, & Corinthum pergere se simulans, recta in Italiã
proficiscitur. Ibi ille & Athanasius vna, suã ipsorũ cõ-
ditionem Imperatori patefaciunt. Imperator, cuius ditioni
partes versus occidentẽ subiecte erãt, illorũ iniurias suã ip-
sius calamitatẽ statuẽs, literas ad fratrem dat: perq; illas ei sig-
nificat, vt tres episcopi rationẽ de Pauli & Athanasii abdicã-
tione reddituri, ad ipsum mittãtur, Missi sunt igitur Narcis-
sus Cilix, Theodorus Thrax, Maris Chalcedonius, & Mar-
cus Syrus. Qui, vt accesserant, cum Athanasio noluerunt
in colloquium venire: quin etiam fidei decisionem Antio-
chiã æditam occultãtes, aliam, quã episcopi contexuerãt,
Imperatori exposuerunt, his ferẽ verbis.

Credimus in vnum Deum, patrem omnipotentem, con-
ditorem & opificem omnium, ex quo omnis paternitas in
cælis, & in terra nominatur. Et in vnigenitũ filium eius, do-
minum nostrum, Iesum, Christum, qui ante omnia secula ex
patre genitus est: Deum de Deo, lumẽ de lumine, per quem
omnia facta sunt, & quæ in cælis, & quæ in terra, visibilia &
inuisibilia: qui est verbum, sapientia, virtus, vita, lux vera.
Qui in nouissimis diebus propter nos incarnatus est, ex san-
cta virgine natus, Crucifixus, mortuus, & sepultus. Qui re-
surrexit à mortuis tertia die, Ascendit ad cælos, sedet ad dex-
teram patris. Et venturus est in fine seculorum iudicare vi-
uos & mortuos, & reddere vnicuique secundum opera sua,
cuius regni non erit finis, sed manebit in secula seculorum.
Nam sedebit ad dextram patris, non solum dum hoc secu-
lum manet, sed etiam in futuro. Et in Spiritum sanctum,
hoc est paraclerum, quem promiserat Apostolis, & post ascẽ-
sum in cælos misit, vt doceret, & suggereret illis omnia, per
quem sanctificabuntur animæ illorum, qui verẽ in eum cre-
dunt. Eos autem, qui dicunt, filium ex nihilo constare, aut
ex alia substãtia, quã ex Dei patris, aut tempus fuisse, cum
non esset, ecclesia Catholica à se alienos decernit. Vbi ista
Imperatori & multis aliis exposuerant, absque vlla de aliis
rebus reddita ratione abscedunt. Porro autem dum adhuc,
tum qui Orientẽ versus, tum qui ad occidentem incolebãt,
absque discrimine ipsi inter se communicant, Sirmii, quæ
est ciuitas Illyrij, noua hæresis exoritur. Nam Photinus,
qui

qui ecclesiis ibi præfuit, ex parua Galatia ortus, Marcelli, qui episcopatu abdicatus erat, discipulus, præceptoris ve-
 fugiis insistentis, filium Dei, solum hominem esse affirma-
 uit. Verùm de iis dicam alio loco.

*De fidei expositione, longa verborum ambage
 contexta. CAP. XV.*

Triennii spatio interiecto, episcopi versus orientem,
 concilium denuò conuocant: aliam fidei formulam
 componunt: episcopis Italiae per Eudoxium tũ Ger-
 manicæ episcopum, Martyrium, & Macedonium Mopsie-
 stia, vrbis Ciliciæ episcopum mittunt. Ista fidei formula
 pluribus verbis conscripta, multas appèdices, præter ea, quæ
 in aliis fidei formulis antea comprehensa erant, continuit.
 Hisq; verbis explicata est. Credimus in vnum Deum,
 patrem omnipotentem, conditorem & opificem omnium,
 ex quo omnis paternitas in cælis, & in terra nominatur.
 Et in vnigenitum filium eius, Iesum, Christum, Dominum
 nostrum, qui ante omnia secula ex patre genitus est: Deum
 de Deo, lumen de lumine: per quem omnia facta sunt, &
 quæ in cælis, & quæ in terra, visibilia & inuisibilia: qui est
 verbum, sapientia, virtus, vita, lux vera: qui in nouissimis
 diebus propter nos homo factus est, ex sancta virgine na-
 tus, crucifixus, mortuus, & sepultus. Et qui resurrexit à mor-
 tuis tertia die, ascendit in cælum, sedet ad dexteram patris:
 qui venturus est in fine seculorum iudicare viuos & mor-
 tuos, & reddere vnicuique iuxta opera sua. Cuius regni nõ
 erit finis, sed manebit in infinita secula. Sedebit enim ad
 dexteram patris, non solum dum hoc manet seculum, sed e-
 tiam in futuro. Credimus etiam in spiritum sanctum, hoc
 est in paracletum: quẽ Christus promiserat Apostolis post
 ascensum suum in cælum: & quem misit, vt doceret & sug-
 gereret illis omnia. Per quem animæ eorum, qui in eum ve-
 rè credant, sanctificantur. Eos autem, qui asserant, filium, ex
 nihilo ortum, aut ex alia substantia, quàm ex Dei patris, aut
 tempus seculumve fuisse, cum non esset, sancta & catholica
 ecclesia alienos à se decernit. Pari ratione & iis qui tres
 deos esse dicant, vel Christum non esse Deum ante secula,
 vel eum neque Christum neque filium Dei esse, vel patrem
 & filium.

G & filium.